

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/1/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3623010011
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Horvátová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3623010011.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Lucie Horvátovej a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Juraja Valáška v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvalý pobyt hlásený v meste C., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava v inej trestnej veci, pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. PE-2T/5/2023 zo dňa 6. novembra 2023, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. februára 2024 v Trenčíne jednohlasne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. PE-2T/5/2023 zo dňa 6. novembra 2023 bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX (ďalej iba „obžalovaný“) uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že dňa 08.10.2022 v čase o 07.36 h v Partizánskom na ul. Nitrianska č. 1771/118 v predajni TESCO odcudzil rôzny tovar: oblečenie a drogistický tovar, a to tak, že v predajni si tento tovar vložil do košíka, s ktorým následne prešiel do skúšobnej kabínky, kde si tieto veci preložil do batohu, čo mal so sebou a takto s tovarom prešiel cez pokladničnú zónu bez zaplataenia uvedeného tovaru, čím spôsobil na odcudzenom tovare poškodenej spol. TESCO STORES SR a.s. so sídlom Bratislava, Cesta na Senec č. 2, IČO 31321828 škodu vo výške 178,55 eur

dňa 15.10.2022 v čase od 07.10 h do 07.48 h v Partizánskom na ul. Nitrianska č. 1771/118 v predajni TESCO odcudzil rôzny tovar: motorové oleje, alkohol, drogistický tovar, a to tak, že v predajni si tento tovar vložil do košíka, s ktorým následne prešiel do skúšobnej kabínky, kde si tieto veci obalil alobalom kvôli ochranným kódom na tovare, následne si ich preložil do tašky, čo mal so sebou a takto s tovarom prešiel cez pokladničnú zónu bez zaplataenia uvedeného tovaru, čím spôsobil na odcudzenom tovare poškodenej spol. TESCO STORES SR a.s. so sídlom Bratislava, Cesta na Senec č. 2, IČO 31321828 škodu vo výške 315,45 eur a týmto čiastkovými skutkami spôsobil na odcudzenom tovare poškodenej spol. TESCO STORES SR a.s. so sídlom Bratislava, Cesta na Senec č. 2, IČO 31321828 škodu vo výške 494 eur.

Za to bol odsúdený podľa § 212 odsek 1 Tr. zákona, s použitím § 36 písm. l), písm. n) Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona, § 38 odsek 2, odsek 3 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace nepodmienečne so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 odsek 1 Tr. poriadku okresný súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti TESCO STORES SR a.s. škodu vo výške 493,90 Eur.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia (vyhlásenia na hlavnom pojednávaní za účasti obžalovaného, jeho obhajkyne a intervenujúceho prokurátora okresnej prokuratúry) podal obžalovaný prostredníctvom obhajkyne odvolanie, vo vzťahu k výroku o treste odňatia slobody, ktoré aj písomne odôvodnil. Z jeho obsahu vyplýva, že podľa názoru obžalovaného výmera uloženého trestu odňatia slobody je neprimerane prísna, keď nereflektuje na postoj obžalovaného

k vlastnej trestnej činnosti počas celého trestného konania, konkrétne nebolo dostatočne zohľadnené, že pred okresným súdom urobil obžalovaný vyhlásenie o svojej vine za spáchané skutky, v dôsledku čoho odpadla povinnosť súdu vykonať dokazovanie v časti o vine obžalovaného. Okresný súd tiež pri určení výšky trestu v relevantnej miere nezohľadnil priznanie sa obžalovaného ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zákona, ale na toto priznanie iba formálne poukázal bez ďalších následkov, čo vyplýva z toho, že uložil trest odňatia slobody v rovnakej výmere ako vo vydanom trestnom rozkaze, v rámci ktorého ešte táto poľahčujúca okolnosť nebola priznaná a zohľadnená. S poukazom na uvedené obžalovaný navrhol, aby odvolací súd zrušil vo výroku o uloženom treste napadnutý rozsudok a vrátil vec okresnému súdu na nové rozhodnutie, príp. aby sám rozhodol tak, že mu uloží miernejší trest odňatia slobody.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, prokurátor krajskej prokuratúry právom konečného návrhu navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietnuť vzhľadom k tomu, že napadnutý rozsudok považuje aj vo výroku o treste za správny, zákonný a dôvodný. Obhajkyňa obžalovaného zotrvala na dôvodoch ich odvolania a navrhla odvolaciemu súdu, aby rozhodol spôsobom tam uvedeným. Obžalovaný sa právom konečného návrhu nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací, na podklade podaného odvolania obžalovaného, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 2. januára 2024, nezistiac dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odseku 3 Tr. poriadku, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. februára 2024, za splnenia všetkých procesných podmienok pre jeho vykonanie, preskúmal postupom podľa § 317 odseku 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného, ktoré bolo inak prípustné, podané oprávnenou osobou, včas a na správnom mieste, nie je dôvodné.

Krajský súd zistil, že prvostupňový okresný súd, vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu a právneho posúdenia konania obžalovaného, teda výroku o vine, ktorý nebol napadnutý odvolaním obžalovaného, a ktorého správnosť krajský súd by teda ani nemohol preskúmať z dôvodu, že prvostupňový okresný súd na hlavnom pojednávaní právoplatne prijal vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny (podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku) v zmysle § 257 odsek 7, odsek 8 Tr. poriadku, následne postupoval v súlade s Trestným zákonom, keď uložil obžalovanému trestnoprávnu sankciu v zmysle všeobecných zásad na ukládanie trestov podľa § 34 Tr. zákona, vrátane relevantného použitia ustanovení o poľahčujúcich a priťažujúcich okolnostiach, a to § 36 písm. l), písm. n) Tr. zákona (priznanie a úprimné oľutovanie spáchaného trestného činu a napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom), § 37 písm. m) Tr. zákona (recidíva), následne ustanovení o úprave trestnej sadzby žalovaného prečinu, a to § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Tr. zákona (zníženie hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu).

Okresný súd teda pri úvahách o primeranej a spravodlivej výmere trestu odňatia slobody v danom prípade skutočne veľmi starostlivo, a zároveň komplexne vyhodnotil všetky podstatné okolnosti, vyplývajúce so zásad na ukládanie trestov v zmysle § 34 odsek 1, odsek 3 a odsek 4 Tr. zákona, najmä spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom dospel k správne a dôvodnému záveru, že obžalovanému je potrebné uložiť trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace nepodmienečne, teda takmer na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby (zákonom stanovená trestná sadzba až 2 roky) so zaradením na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, s ktorými napadnutými výrokmi o treste odňatia slobody sa v celom rozsahu stotožňuje aj odvolací krajský súd. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie v časti výmery uloženého trestu odňatia slobody vyčerpávajúcym spôsobom a výstižne odôvodnil, za súčasného vysporiadania sa so všetkými významnými. Vyššie uvedenými okolnosťami. K namietanému dôvodu dostatočného neprihliadnutia súdu prvého stupňa na priznanie sa obžalovaného k spáchanému trestnému činu a uloženia rovnakej výmery trestu odňatia slobody ako v predtým vydanom trestnom rozkaze, krajský súd uvádza, že s poukazom na § 355 odsek 3 Tr. poriadku nie je okresný súd viazaný druhom ani výmerou uloženého trestu odňatia slobody vo vydanom trestnom rozkaze, zdôrazňujúc tú skutočnosť, že v konečnom dôsledku použitá, hoci rovnaká výmera trestu odňatia slobody spĺňa atribúty primeranosti a spravodlivosti, keďže ide o trest vymeraný s maximálnym ohľadom na charakter tohto prípadu, pričom samotné priznanie obžalovaného nie je

jediným determinujúcim faktorom pri úvahách súdu v súvislosti s výrokom o treste odňatia slobody, pretože nemá nadradenú povahu k ostatným okolnostiam určujúcim výmeru trestu.

Vo vzťahu k výroku o škode krajský súd nezistil žiadne pochybenia súdu prvého stupňa, tento výrok ani nebol odvolaním obžalovaného napadnutý, preto nie je týmto rozhodnutím krajského súdu ani žiadnym spôsobom dotknutý, resp. zmenený.

Vzhľadom na vyššie uvedené, a teda na skutočnosť, že napadnutý rozsudok je vecne správny a zákonný, krajský súd zamietol nedôvodné odvolanie obžalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.